

Sygn. akt: IVK 140/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w Wydziale IV Karnym w składzie: Przewodniczący SSR Ewa Borucka

Protokolant Katarzyna Kępa Ojrzanowska

przy udziale Prokuratora Hanny Karamańskiej

po rozpoznaniu w dniu 30.04.2015r.,

sprawy

A. Z.,

urodzonego dnia (...) w S., syna Z. i A. z d. B.,

oskarżonego o to, że:

w nocy z 15 na 16 października 2006r. w S. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24.06.2004r. sygn. III K 84/04 obejmującym wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 08.02.2000r. sygn. IIIK 369/99 za czyn z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zb. z art.286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 10.10.2002r. z sygn. VIK 1008/01 za czyny z art. 227 § 2 d.k.k. w zb. z art. 205 § 1 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. na karę łączną dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawiani wolności, którą odbywał w okresie od dnia 16 września 2003r. do dnia 19 lipca 2004r. z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 04 listopada 1999r do dnia 08 lutego 2000r oraz od dnia 20 listopada 2000r. do dnia 16 października 2002r, w ciągu 5 lat od jej odbycia, z kafejki internetowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 szt. monitorów (...) marki P. (...) cali, 4 sztuk dysków twardych oraz pieniędzy w kwocie 800 zł. powodując łącznie straty na kwotę 5.000 zł czym dział na szkodę firmy (...)ART" sp. z o.o. z siedzibą w R.

tj. o czyn z art.278 §1k.k. w zw. z art.64 § 1k.k.

I. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za ten występek wymierza oskarżonemu na podstawie art.278§1k.k. karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych, przy czym wysokość kosztów sądowych zostanie ustalona w postępowaniu wykonawczym.

Sygn. akt IVK 140/15

UZASADNIENIE

R. W. był współwłaścicielem kafejki internetowej przy ul. (...). G. 5 w S.. W dniu 16 października 2006r. w godzinach rannych przyszedł aby ją otworzyć. Na miejscu zastał otwarte drzwi do kafejki oraz brak sprzętu komputerowego w postaci 3 szt. monitorów (...) marki P. (...) cali, 4 sztuk dysków twardych oraz pieniądze w kwocie 800 zł.

W przedmiotowej kafejce zatrudniał on Ł. M.. Stałym klientem kafejki był P. Ś., który z kolei za zgodą I. W. zostawał niekiedy w niej na całą noc. Gdy pozostawał w kafejce pracownik Ł. M. zostawiał mu klucze do niej, które P. Ś. oddawał

rano. W dniu 15 października 2006r. P. Ś. około godz.15.00 przyszedł do kafejki internetowej przy ul. (...). G. 5. Do godz. 20.00 cały czas siedział przed komputerem. Z uwagi na to, że chciał on jeszcze posiedzieć przy komputerze zapytał pracownika Ł. M. czy mógłby zostać na noc w kafejce. Pracownik zadzwonił do właściciela I. W., który wyraził na to zgodę. Ł. M. wyszedł z kafejki o godz. 20.00 pozostawiając klucze P. Ś.. Ten miał po zakończeniu korzystania z komputera w kafejce zamknąć ją, a klucze przywieźć rano pracownikowi. P. Ś. wyszedł z kafejki po godz. 4,00 rano, był już zmęczony. Kluczami jakie dostał zamknął górny zamek przekręcając go. Jednakże nie sprawdził łapiąc za klamkę czy faktycznie drzwi były zamknięte. Nie zaciągnął również żaluzji bo był bardzo zmęczony. Następnie udał się do swojego domu.

A. Z. przechodząc koło kafejki zauważył otwarte drzwi. Wszedł do środka i zabrał z wnętrza 3 sztuki, monitorów (...) marki P. (...) cali, 4 sztuki dysków twardych oraz pieniądze w kwocie 800 zł. Wartość skradzionego mienia I. W. określił na łączną kwotę 5000 zł. Siady linii papilarnych zabezpieczone podczas oględzin kafejki w miejscu gdzie znajdowały się skradzione przedmioty nie są zgodne z odwzorowaniami linii papilarnych palców P. Ś.,

Dowód;

zeznania świadka I. W. k.2-4,

zeznania świadka Ł. M. k.5-6,

zeznania świadka P. Ś. k.7-8,32-33,

protokół oględzin kafejki internetowej k. 9-10,

notatka pooględzinowa k. 11,

kserokopia rachunków dot. skradzionego sprzętu k.12-15,

opinia daktyloskopijna k.37-38

Celem ustalenia czy ślady linii papilarnych zabezpieczone podczas oględzin kafejki w miejscu gdzie znajdowały się skradzione przedmioty pozostawił podejrzany A. Z. powołano biegłego z zakresu daktyloskopii. Po badaniu biegły wskazał, że przedmiotowe ślady tj. znajdujące się na zapleczu sklepu skąd skradziono m.in. pieniądze pochodzą od palców rąk podejrzanego A. Z..

Dowód:

opinia daktyloskopijna k. 37-38, 86-88

A. Z. ukończył 39 lat, posiada wykształcenie zasadnicze -zawodowe, z zawodu jest elektromonterem budowlanym, obecnie przebywa w Zakładzie Karnym do innej sprawy. Przed osadzeniem pracował dorywczo osiągając dochód w wysokości 1400 zł miesięcznie. Oskarżony jest kawalerem, posiada jedno dziecko w wieku 9 lat na które obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 400 zł. miesięcznie, nie posiada majątku większej wartości. Był wielokrotnie karany sądowo, między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - P. i Zachód z dnia 03.02.2009r. sygn. VI K 47/09 za czyny z art. 279 § 1 k.k. i art. 267 k.k.. na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Przed popełnieniem zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu był karany wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24.06.2004r, sygn. III K 84/04 obejmującym wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 08.02.2000r., sygn. III K 369/99 za czyn z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zb. z art.286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 10.10.2002r. w sprawie o sygn. VI K 1008/01 za czyny z art. 227 § 2 dkk w zb. z art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 10 § 2 dkk na karę łączną dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawiani wolności, którą odbywał w okresie od dnia 16 września 2003r. do dnia 19 lipca 2004r. z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 04 listopada 199r do dnia 08 lutego 2001r., oraz od dnia 20 listopada 2000r. do dnia 16 października 2002r.

Tym samym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w dyspozycji art. 64 § 1 k.k.

Dowód:

dane o karalności k. 67-68, 98-99,

dane osobopoznawcze k.56,

odpisy wyroków k. 69-72, 73, 77-78, 79, 81,

A. Z. przesłuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których podał okoliczności związane z popełnieniem zarzuconego czynu. Wskazał iż zabrane z kafejki monitory i dyski sprzedał koło targowiska (...) przypadkowym osobom. Z uwagi na upływ czasu nie pamięta jaką kwotę uzyskał z tej sprzedaży.

Jednocześnie oskarżony pouczony o możliwości wydania wyroku bez rozprawy wniósł o wydanie wyroku na posiedzeniu w trybie art.335 § 1 k.p.k. i wymierzenie mu kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym opłaty.

Dowód: wyjaśnienia podejrzanego k. 54-55,117,

Rozważania w kwestii oceny dowodów zgromadzonych w sprawie Sąd rozpoczął od oceny przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu oraz złożonych w tym zakresie wyjaśnień w aspekcie zgromadzonego materiału dowodowego.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego w postaci protokołu przesłuchania I. W. (współwłaściciela pokrzywdzonej spółki) i świadków występujących w sprawie w osobach Ł. M. i P. Ś. Sąd uznał iż wyjaśnienia oskarżonego są zgodne ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Okoliczność dokonywania kradzieży na szkodę pokrzywdzonej spółki nie budzi wątpliwości, odnośnie natomiast osoby sprawcy to złożone przez oskarżonego wyjaśnienia korespondują z zeznaniami przesłuchanych świadków, a nadto znajdują potwierdzenie w zabezpieczonym na miejscu przestępstwa (na zapleczu kafejki skąd zginęły między innymi pieniądze) odcisku linii papilarnych i wynikach przeprowadzonych badań daktyloskopijnych.

Sąd nie dopatrył się powodów dla których miałyby nie dać wiary zeznaniom świadków w zakresie przedstawionego przez nich opisu przebiegu wydarzeń poprzedzających moment ujawnienia faktu kradzieży, tym bardziej iż zeznania świadków korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego i pozostałym materiałem dowodowym. Dlatego też nie znajdując żadnych powodów dla których osoby te całkowicie obce dla oskarżonego miałyby zeznawać niezgodnie z prawdą uznał wymienione zeznania za prawdziwe i oparł na nich poczynione ustalenia faktyczne.

Sąd dał w końcu wiarę – jako nie znajdującym dowodów przeciwnych i cechującym się urzędowym charakterem – dowodom z dokumentów w postaci w szczególności protokołu oględzin kafejki internetowej, opinii daktyloskopijnej, danych o karalności, oraz odpisom dołączonych wyroków.

W efekcie przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że oskarżony

w nocy z 15 na 16 października 2006r. w S. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z kafejki internetowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 szt. monitorów (...) marki P. (...) cali, 4 sztuk dysków twardych oraz pieniędzy w kwocie 800 zł. powodując łącznie straty na kwotę 5.000 zł czym dział na szkodę firmy (...)ART" sp. z o.o. z siedzibą w R., dopuszczając się tym samym przestępstwa kwalifikowanego z art. 278 § 1 k.k.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że A. Z. opisanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24.06.2004r. sygn. III K 84/04 obejmującym wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 08.02.2000r. sygn. IIIK 369/99 za czyn z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zb. z art.286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 10.10.2002r. z sygn. VIK 1008/01 za czyny z art. 227 § 2 d.k.k. w zb. z art. 205 § 1 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. na karę łączną dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawiani wolności, którą odbywał w okresie od dnia 16 września 2003r. do dnia 19 lipca 2004r. z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 04 listopada 1999r do dnia 08 lutego 2000r oraz od dnia 20 listopada 2000r. do dnia 16 października 2002r, w ciągu 5 lat od jej odbycia, zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach recydywy opisanej w art.64 § 1k.k.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy.

A. Z. działał z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez zabór w celu przywłaszczenie cudzego mienia ruchomego w postaci monitorów, dysków i pieniędzy spowodował uszczerbek w mieniu pokrzywdzonego, przy czym jego zachowanie polegało na przemyślanym działaniu. Po dokonanej kradzieży oskarżony przypadkowym osobom sprzedał skradzione mienie. Stąd też społeczną szkodliwość czynu ocenić należało na znaczną.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu występk.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary Sąd na jego niekorzyść uwzględnił fakt działania w warunkach recydywy, jak też wielokrotną karalność sądową oraz fakt że szkoda wyrządzone jego czynem nie była mała i dotychczas nie została przez oskarżonego naprawiona.

Jako okoliczność łagodzącą potraktowano fakt, iż A. Z. posiada małoletnie dziecko na które obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym oraz to, że przyznał się p do winy wyjaśniając odnośnie okoliczności popełnienia czynu, w żaden sposób nie utrudniał postępowania i porozumiał się z oskarżycielem odnośnie warunków skazania w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

W efekcie w oparciu o powyższe przesłanki Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności - zgodnie z wnioskiem Prokuratora złożonym w trybie art.335 § 1 k.p.k. uznając karę za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa oraz odpowiednią dla osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych w stosunku do oskarżonego jak i w zakresie społecznego oddziaływania.

Oceniając całokształt zachowania oskarżonego podczas popełniania czynów, jak i fakt jego wcześniejszej karalności Sąd uznał, że dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary nie może być względem niego stosowane. Oskarżony i jego postawa nie dają bowiem rękojmię tego, że mimo niewykonywania orzeczonej kary będzie przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni nowego przestępstwa.

Tak ustalona kara zdaniem Sądu czynić będzie także zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 300 złotych uznając, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.